

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. L. Š.**, proti žalovanému: **Mesto Čadca**, za účasti: **M. T. S., a.s.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. VD/2146/2010/Mu zo dňa 28.apríla 2010, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 20 S 4/2011-28 zo dňa 5.apríla 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 20 S 4/2011-28 zo dňa 5.apríla 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením č.k. 20 S 4/2011-28 zo dňa 5.apríla 2011 podľa ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku zastavil konanie a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Dôvodom zastavenia konania bola skutočnosť, že žalobca sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, proti ktorému zákon pripúšťal odvolanie, teda domáhal sa preskúmania rozhodnutia, ktoré v správnom súdnictve nemôže byť predmetom prieskumu.

Krajský súd konštatoval, že predmetom územného a stavebného konania v danej veci bolo umiestnenie a povolenie líniovej stavby (teplovodu) v zmysle § 139 ods. 3 písm. a/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len stavebný zákon). Žalovaný postupoval správne, keď oznámenie o začatí územného a stavebného konania oznámil účastníkom konania verejnou vyhláškou (§ 36 ods. 4, § 61 ods. 4 stavebného zákona). Rovnako správne postupoval, keď stavebné povolenie účastníkom konania doručoval rovnakým spôsobom (verejnou vyhláškou) v zmysle § 69 ods. 2 citovaného zákona. Podľa názoru krajského súdu verejná vyhláška je formou verejného oznámenia určitého právneho úkonu alebo rozhodnutia. Pri tomto spôsobe doručovania reálne nejde o odovzdanie písomnosti účastníkovi konania, ale o kvalifikované zverejnenie obsahu konkrétneho právneho úkonu správneho orgánu, ktorým vznikajú právne následky. Ako vyplýva z ustanovenia § 26 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok) doručenie verejnou vyhláškou je možné aj v prípade, ak účastníci alebo ich pobyt nie je správnomu orgánu známy alebo pokiaľ to ustanovuje osobitný zákon. Obsahom verejnej vyhlášky nemusia byť nevyhnutne presne označení všetci účastníci správneho konania. Krajský súd poukázal na to, že žalobcovi nič nebránilo, aby v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie proti stavebnému povoleniu, o ktorom by rozhodoval krajský stavebný úrad. Žalobca nebol opomenutým účastníkom konania, zákonným spôsobom mu boli doručované relevantné písomnosti, mohol sa zúčastniť miestneho šetrenia 27.apríla 2010, na ňom uviesť svoje námietky proti zamýšľanej stavbe a mohol podať riadny opravný prostriedok proti preskúmanému rozhodnutiu.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že v celom stavebnom spise nie je označený ako účastník stavebného konania ani ako vlastník pozemku, pod ktorým sa vedie stavba (ktorá sa má zrekonštruovať). Krajský súd neskúmal, či mal žalobca vedomosť o stavebnom konaní. Uznesenie krajského súdu si vnútorne odporuje, keď na jednej strane uvádza, že žalobca nepodal odvolanie proti stavebnému povoleniu a na druhej strane uvádza, že bol ako dotknutý účastník konania vyrozumený verejnou vyhláškou, ale svoje práva si neuplatnil. Účastníkmi stavebného konania boli len dva subjekty (nie však žalobca), aj keď stavebný úrad vedel, že žalobca je dotknutým účastníkom konania. Stavebný úrad pochybil, keď mu nedoručil rozhodnutie osobne podľa § 36 ods. 1, § 61 ods. 1 stavebného zákona, ale verejnou vyhláškou, a konal bez jeho kladného vyjadrenia

podľa § 64 ods. 2 Stavebného zákona. Žalobca uviedol, že stavebný úrad požiadal o informáciu 18.novembra 2010 a až na základe tejto jeho žiadosti mu bolo zaslané stavebné povolenie. Po doručení stavebného povolenia podal proti nemu odvolanie na Krajský stavebný úrad Žilina. Krajský stavebný úrad Žilina však o jeho odvolaní nekonal, preto podal žalobu na krajský súd.

Žalovaný ani M. T. S., a.s. sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného č. VD/2146/2010/Mu, zistil, že Mesto Čadca ako stavebný úrad vydalo stavebné povolenie pre stavebníka M., a.s. na realizáciu stavby „M.“. Rozhodnutie bolo doručené osobne stavebníkovi (M., a.s.), projektantovi (C., s.r.o.) a dotknutým orgánom. Ostatným účastníkom konania bolo rozhodnutie doručené verejnou vyhláškou – rozhodnutie bolo vyvesené na úradnej tabuli od 3.mája 2010 do 18.mája 2010. Stavebné povolenie nadobudlo právoplatnosť 3.júna 2010. Mesto Čadca oznámilo začatie spojeného územného a stavebného konania o povolení predmetnej stavby verejnou vyhláškou.

V predmetnej veci ide o modernizáciu a opravu teplovodu, teda líniovej stavby podľa § 139 ods. 3 písm. a/ stavebného zákona. Stavebný zákon pri líniových stavbách upravuje odlišný postup pri oznamovaní začatia územného a stavebného konania v porovnaní so všeobecným územným a stavebným konaním (ktoré sa netýkajú líniových stavieb a nespĺňajú podmienky na doručenie verejnou vyhláškou podľa § 36 ods. 4, § 61 ods. 4 stavebného zákona a § 26 Správneho poriadku). Stavebný úrad oznamuje začatie územného konania o umiestnení líniovej stavby účastníkom územného konania verejnou vyhláškou (§ 36 ods. 4 stavebného zákona). Táto právna úprava zakotvená v § 36 ods. 4 stavebného zákona je špeciálnou úpravou k všeobecnej právnej úprave uvedenej v § 36 ods. 1 stavebného zákona („stavebný úrad oznámi začatie územného konania dotknutým orgánom a všetkým

známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené spravidla s miestnym zisťovaním“). V tomto prípade sa použije zásada *lex specialis derogat legi generali*, t.j. špeciálny zákon alebo ustanovenie ruší všeobecný zákon alebo ustanovenie. Preto začatie územného konania o umiestnení líniovej stavby stavebný úrad oznamuje účastníkom formou verejnej vyhlášky a nie doručením do vlastných rúk podľa § 34 ods. 1 a § 61 ods. 1 stavebného zákona ako nesprávne uvádza žalobca. Doručovanie písomností verejnou vyhláškou predstavuje štandardný spôsob doručovania umožňujúci primeraným spôsobom riešiť napätie medzi povinnosťou orgánu verejnej správy oznámiť oprávneným subjektom relevantné údaje v konaní a požiadavkou zabezpečiť plynulý priebeh konania elimináciou rizika jeho zablokovania v dôsledku objektívnej alebo subjektívnej nemožnosti doručenia veľkému počtu osôb v primeranom časovom rozpätí alebo v dôsledku absencie aktuálnych údajov o mieste ich pobytu (napríklad nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 22/06 z 1.októbra 2008, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžo 125/2009 z 21.januára 2010).

V prípade námietky žalobcu, že niektorým účastníkom bolo stavebné povolenie doručované do vlastných rúk a niektorým verejnou vyhláškou Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že ak stavebný úrad doručuje písomnosti verejnou vyhláškou (§ 36 ods. 4, § 61 ods. 4 stavebného zákona), je vylúčené, aby niektorým účastníkom konania bolo rozhodnutie doručované do vlastných rúk podľa § 24 Správneho poriadku; v takom prípade doručenie písomného vyhotovenia písomnosti do vlastných rúk niektorým účastníkom nemá právny účinok doručenia. Právny účinok doručenia nastáva až pätnástym dňom od vyvesenia písomnosti na úradnej tabuli (§ 69 ods. 2 stavebného zákona). V predmetnej právnej veci bolo oznámenie o začatí územného a stavebného konania vyvesené 1.apríla 2010 a zvesené 16.apríla 2010; dňom doručenia je 16.apríl 2010.

Rovnako to platí aj pri doručovaní stavebného povolenia verejnou vyhláškou podľa § 61 ods. 4 stavebného zákona – stavebné povolenie bolo vyvesené na úradnej tabuli od 3.mája 2010 do 18.mája 2010 a považuje sa za doručené 18.mája 2010.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Mesto Čadca nepochybil keď oznámenie o začatí územného a stavebného konania a stavebné povolenie doručovalo verejnou vyhláškou a nadobudlo aj právne účinky. Tento postup je v súlade s § 36 ods. 4, § 61 ods. 4,

§ 139 ods. 3 písm. a/ stavebného zákona. Na druhej strane však nemalo kombinovať doručovanie verejnou vyhláškou s doručením do vlastných rúk niektorým účastníkom konania. Táto skutočnosť však nemá za následok nezákonnosť doručovania verejnou vyhláškou, ale jej následkom je neúčinnosť doručenia do vlastných rúk, tak ako bolo uvedené vyššie.

Preto aj podľa názoru odvolacieho súdu po doručení oznámenia a stavebného povolenia mal žalobca možnosť využiť svoje právo o podať námietky (proti zamýšľanej stavbe) alebo odvolanie (proti stavebnému povoleniu). Z vyjadrenia žalobcu vyplýva, že podal proti stavebnému povoleniu odvolanie, o ktorom však krajský stavebný úrad nerozhodol, preto podal žalobu. Sám žalobca teda pripúšťa podanie riadneho opravného prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa, o ktorom nebolo zatiaľ rozhodnuté. Pre konanie v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti (preskúvanie právoplatných rozhodnutí správnych orgánov na základe žaloby) je nevyhnutné vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky, ktoré zákon pre konkrétne rozhodnutie pripúšťa a až po rozhodnutí druhostupňového správneho orgánu podať žalobu o preskúmanie tohto druhostupňového správneho rozhodnutia (§ 244 ods. 1, § 247 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 250 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku). V tomto štádiu konania je žaloba žalobcu predčasná a smeruje proti rozhodnutiu správneho orgánu, ktoré v správnom súdnictve nemožno preskúmať (§ 247 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), čoho následkom je zastavenie konania podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Vychádzajúc z uvedených skutočností postup krajského súdu je správny a zákonný, správne právne posúdil vec, odôvodnenie jeho uznesenia je logické a vnútorne konzistentné a spĺňa požiadavky § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Skutočnosť, že sa žalobca nestotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa, neznamená bez ďalšieho jeho nesprávnosť a nezákonnosť. Na základe toho Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 20 S 4/2011-28 zo dňa 5.apríla 2011 ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznala žalovanému náhrada trov konania neprináleží.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 14. decembra 2011

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová